

премахната. В чл. 33, ал. 1 е записано: „За обявяване на село за град е необходимо то да има население над 3500 души и изградена социална и техническа инфраструктура“. Според нас така формулираният текст не съдържа точни критерии и не дава възможности за стриктно приложение. От една страна, не става ясно дали тези 3500 души трябва да бъдат постоянно население или жители на населеното място (между двете понятия съществува разлика, второто е административното или юридическото им местоживеење). От друга страна, не е уточнено понятието „изградена социална и техническа инфраструктура“. В чл. 36 на закона е посочено, че „Общините, районите, кметствата и населените места се категоризират по критерии и показатели, определени от Министерския съвет“, но не се разбира ще съществуват ли такива критерии и при извършване на административно-териториални промени, каквато промяна е обявяването на село за град. Липсата на ясни критерии може отново да доведе до субективни решения. Като пример в това отношение може да се посочи Решение № 354 от 23.04.1996 г. на Министерския съвет, с което село Хаджидимово (Софийска област) се обявява за град. По предварителни данни в края на 1995 г. постоянното население на с. Хаджидимово е 3187 души.

ПРЕПОРЪКИ

Предлагаме при даване на статут на град да се използва комбинацията от следните основни критерии:

■ **Минимален брой население.** Този брой вече е определен от Закона, но е необходимо да се направи уточнение коя категория население ще се използва. По наше мнение целесъобразно е да се използва категорията „постоянно население“. Тя е възприета при всички статистически разработки на населението по населени места от 1965 г. насам. Използва се в преброяванията на населението и по-реално отразява броя на лицата, които живеят, работят, потребяват на територията на дадено населено място. Не случайно тя фигурира и в препоръките на международните статистически организации. Разбира се, този брой може би е удачно да бъде различен (от 2 до 10 хил. души) за различните региони от страната, като се съобразява с природните и стопанските условия.

■ **Полифункционалност.** Селището да притежава определени стопански, административни, културни, а също не и военни функции. Само подобно селище може да бъде център на селищата в определен регион от страната ни. Това ще бъде и гаранция против интензивните емиграционни процеси. Предишният опит в това отношение показва, че когато селището не е естествен център за една група от близки населени места, то обявяването му за град не спира емиграцията дори и от него към други населени места.

■ **Благоустроеност.** Необходимо е според нас градското селище да бъде 100% електрифицирано, водоснабдено, улиците да бъдат с твърда настилка, жилищата да бъдат поне 80% обхванати от канализационна мрежа, над 50% от жилищата в селището да имат кухни и тоалетни в тях. Това са показатели, използвани в световната практика и дори на последното заседание на Хабитат II те са посочени като главни показатели за градския начин на живот и неговото